

IN GESPREK

‘Het doel is onszelf overbodig maken’

De stichting Benefits of Nature heeft de afgelopen jaren flink aan de weg getimmerd om duurzaamheid via footprintberekeningen meetbaar en transparant te maken. Het nieuwe bestuur vindt dat het nu tijd wordt om door te pakken. “Een uniforme en verifieerbare footprintberekening is ons eerste doel.” Karolien Tesselaar, voorzitter van de stichting, wil verder komen met de koplopers. “Je staat niet op de tennisbaan om alleen maar over te tikken. Je wilt winnen.”

Tekst: Ellis Langen | Fotografie: René Faas

Karolien Tesselaar

VOORZITTER BENEFITS OF NATURE

Karolien Tesselaar komt van een akkerbouwbedrijf in Luttelgeest. Na haar opleiding Leisure Management werkte ze vijf jaar bij ISO-FastTrack International, een bedrijf dat onder andere een applicatie voor MKB'ers ontwikkelde om te voldoen aan de internationale richtlijn ISO 26000, die over maatschappelijk verantwoord ondernemen gaat. In 2015 startte Tesselaar haar bedrijf KARO Projecten. Ze werkt hierbij als projectmanager voor organisaties of bedrijven op het vlak van marketing en duurzaamheid. Ook werkt ze vanaf die tijd in de alstroemeriakwekerij. Daar houdt ze zich bezig met marketing, duurzaamheid en facilitaire zaken, zoals huisvesting voor personeel. Dit jaar werd Karolien voorzitter van de promotiecommissie Alstroemeria van Royal FloraHolland en ook zit ze in het regieteam Duurzaamheid van de veiling. Tesselaar besteedt ongeveer één dag in de week aan haar voorzitterschap van Benefits of Nature.

Wat is Benefits of Nature en waar staat het voor?

“Het is een stichting die in 2014 is opgericht door Henri Potze om duurzaamheid in de tuinbouwsector te bevorderen door deze meetbaar én transparant te maken. Dit wordt gedaan doordat bedrijven de footprint van hun producten berekenen. Daar rolt een getal uit. Het mooie is dat je dit kunt verlagen. En zo werkt dat ook. De meeste tennisers staan niet op de tennisbaan om de bal over te tikken. Ze willen winnen. Zo'n winnaarsmentaliteit maakt dat de sector als geheel verduurzaamt. Wij doen dit omdat we vinden dat consumenten in de toekomst moeten kunnen kiezen op duurzaamheid.”

Je runt samen met je man alstroemeriakwekerij Tesselaar Alstroemeria in Luttelgeest. Jullie hebben een footprint?

“De afgelopen drie jaar hebben we die berekend. De CO₂-uitstoot ging van 310 gram per steel naar 260 gram. Hiermee wordt meteen het verschil met MPS duidelijk. Bij MPS registreer je voor verschillende milieuaspecten wat je doet. Met die score behaal je een bepaald certificaat, zoals A+. Bij een footprintberekening laat je zien welke impact de productie van jouw product werkelijk heeft gehad op het milieu. Maar die zegt niets over of je duurzaam bezig bent. Pas als je met je footprint aan de slag gaat, die vervolgens omlaag

krijgt en je deze goed kunt vergelijken met anderen met een vergelijkbaar product, werk je aan verduurzaming.”

Benefits of Nature kreeg dit jaar een nieuw bestuur, waarom?

“De stichting neigde steeds meer naar een bedrijf. Benefits of Nature maakte ook footprintberekeningen en haalde daar financieel voordeel uit. Dat was een spagaat. Toen hebben we met een club nagedacht hoe de stichting eruit zou moeten zien om echt voor de sector van toegevoegde waarde te zijn. In juni kwam er een nieuw bestuur, waarvan ik voorzitter ben geworden. In het bestuur zitten ook Leo Swart van Cresultant, Carlo van den Berg van Van den Berg Hedera en René Gomersbach, directeur bedrijven van Rabobank Westland. Binnenkort komen er waarschijnlijk nog twee bestuursleden bij.”

Jullie taak is de stichting in een volgende fase te loodsen. Hoe?

“In juni hadden we onze eerste ledenbijeenkomst. Daar presenteerden we ons manifest en toetsten dit bij de leden. We zijn een neutrale stichting die zich tot doel stelt dat de internationale tuinbouwsector een verbeterslag maakt in verduurzaming. We kiezen en promoten daarvoor één

duidelijk middel: de footprintberekening (red.: ook wel LCA-berekening genoemd). We streven naar één uniforme en verifieerbare footprintberekening. Velen zeggen wel dat footprinting dé toekomst is, maar niemand maakt zich er hard voor of neemt het voortouw. Wij wel. Dat maakt ons uniek.”

Wat zijn jullie voornaamste speerpunten?

“Er moeten duidelijke regels en een speelveld komen voor een footprint/LCA-berekening in de tuinbouw. Partijen die ze berekenen, moeten dat op dezelfde wijze doen zodat de uitkomsten te vergelijken zijn. Nu kunnen een paar partijen in de markt footprintberekeningen maken voor tuinbouwproducten, maar zij nemen niet exact dezelfde dingen mee. Wij pleiten voor standaardisatie daarvan. Daartoe loopt sinds januari 2018 een PPS-project met ABN Amro, Blonk Consultants, GroentenFruit Huis, LTO Glaskracht, Royal FloraHolland, MPS, Rabobank, Pré Sustainability, WUR en Benefits of Nature. Hopelijk is de standaard eind dit jaar een feit. Dan springen er meer marktpartijen op in. Zo is MPS bezig met een tool voor footprintberekening. Wij vinden niet dat kwekers daarop hoeven te wachten. Aan de huidige footprintberekening die partijen nu al aanbieden, wijzigen hooguit een paar dingen en dat is zo gebeurd. Als Benefits of Nature willen we ook meteen dat Brussel die gestandaardiseerde footprintberekening als minimum stelt in Europa. Ook menen we dat de footprintberekening van een bedrijf regelmatig een verificatie moet krijgen. Iemand moet controleren op de juistheid van de uitkomst. We pleiten niet voor een certificatie, die zijn er al genoeg. Bovendien hang je er met certificatie-eisen een bepaald oordeel aan. In de week ligt nog of we een label moeten hebben voor de consument. Die stap ligt nog ver weg. We kiezen er nu voor de footprint te promoten tot aan groothandel en retail in de hoop dat zij die boodschap aan de consument overbrengen.”

Kwekers, toeleveranciers en andere bedrijven hebben zich de afgelopen jaren aangesloten bij Benefits of Nature. Hebben zij allemaal al een footprintberekening gedaan?

“Onze stichting telt momenteel 146 leden. 70 leden vallen onder ‘dienstverlenende bedrijven’, 46 zijn productiekwekerijen en 30 bedrijven zijn actief in de toelevering en/of techniek. Veertig leden hebben hun footprint berekend. Dat zijn 28 kwekers, 3 dienstverlenende bedrijven en 9 toeleveranciers. Het aantal leden met een footprintberekening vinden we te laag. We denken na over een andere lidmaatschapsstructuur. We vinden dat een lid de intentie moet hebben om duurzaamheid te verbeteren en binnen een gestelde termijn een footprint moet hebben. Zo’n berekening moet je in ieder geval eens in de paar jaar laten maken. Dit geldt voor partijen waarin er jaarlijks niet zoveel verandert in de bedrijfsvoering, zoals die van bijvoorbeeld Royal Lemkes. Hun footprint bestaat vooral uit verwarming en energie van hun pand. Echter, juist bij kwekers is zo’n jaarlijkse berekening belangrijk omdat daar veel wijzigingen kunnen zijn in een jaar, zoals andere rassen of energiezuinigere lampen. Daarnaast komen er leden met alleen een netwerk-lidmaatschap. Dit zijn leden die verwant zijn aan de sector en de stichting een warm hart toedragen en graag op de hoogte blijven van ontwikkelingen.”

‘Wij doen dit omdat we vinden dat consumenten producten moeten kunnen kiezen op duurzaamheid’

Wat gaan de leden dit jaar merken?

“We gaan een ‘BON-rapport’ maken dat eind dit jaar klaar moet zijn. Daarin vertellen we wat alle leden die een footprint hebben gemaakt bij elkaar uitstoten of gebruiken, bijvoorbeeld op het gebied van CO₂ en water. Met zo’n jaarlijks rapport heb je wat te vertellen aan de leden en de buitenwereld. Door dit jaarlijks te doen, kun je verbeteringen aantonen. Verder gaan we leden die een footprintberekening hebben, stimuleren met elkaar in gesprek te gaan. De resultaten te vergelijken en zo van elkaar te leren om hun footprint vervolgens te kunnen verlagen. Daar komt een bijeenkomst voor en we denken daarbij aan speeddates tussen leden. Al is het soms nog wel appels met peren vergelijken, je haalt er altijd wat uit. Daarnaast is het bestuur een vraagbaak voor leden en niet-leden waarbij ze terecht kunnen voor vragen over footprintberekening.”

Waar staat de stichting over pakweg vijf of tien jaar?

“We zijn een lobbyclub die zich inzet om footprints betekenis te geven. We gaan rammelen aan allerlei deuren, zodat de gestandaardiseerde footprintberekening hét middel tot verduurzaming wordt. Dit najaar gaan we praten met onder andere ministeries, ngo’s en belangenorganisaties. Als iemand anders footprinting daadwerkelijk oppakt, bijvoorbeeld als het Floriculture Sustainability Initiative (FSI) het als eis stelt in haar ‘FSI-basket of standards’, dan zit ons werk erop. Maar FSI is tot nu toe alleen een initiatief en opereert niet als een autoriteit. Kortom, ik hoop dat we over vijf of tien jaar niet meer bestaan. Ons doel is onszelf overbodig te maken.”